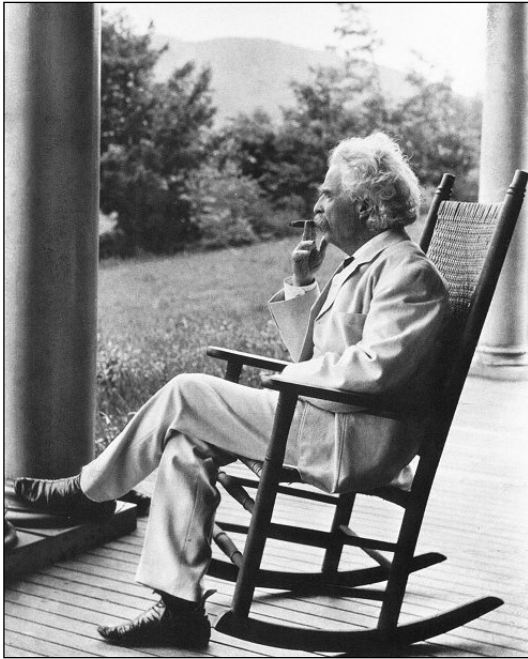

MARK TWAIN

Print și cerșetor

1835 – 1910

Mark Twain

Print, și cerșetor

*De două ori binecuvântă mila;
Pe cel ce dă, pe cel care primește;
Puternică-ntru toate, stă mai bine
Monarhului pe tron decât coroana.*

Voi aşterne pe hârtie o poveste, aşa cum mi-a fost spusă de către cineva care-o auzise de tatăl-său, care la rândul său o ştia de la tătâne-său, iar acesta, la rândul-i, o aflase de la taică-său şi aşa mai departe, cufundându-se tot mai adânc în vremurile trecute, cu trei sute de ani şi mai bine în urmă, părinţii încredinţând-o feciorilor şi astfel fiind păstrată până în zilele noastre. Se prea poate ca povestea aceasta să fie o filă de istorie adevărată, se poate să fie doar o legendă, o tradiţie. Se poate iarăşi să se fi petrecut aidoma, se poate să nu se fi întâmplat deloc – dar nici vorbă că s-ar fi putut întâmpla.

Se prea poate ca în vremurile cele vechi să fi crezut în adevărul ei cei înţelepţi şi învăţaţi; se prea poate ca numai cei neînvăţaţi şi fără de minte s-o fi îndrăgit şi să-i fi dat crezare.

Capitolul 1

Nașterea prințului și a cerșetorului

În străvechea cetate a Londrei, într-o zi de toamnă ca toate celelalte, din al doilea pătrar al veacului al șaisprezecelea, a venit pe lume un băiețaș, într-o familie săracă – pe nume Cauty – care nu-i dorise nașterea.

În aceeași zi s-a născut alt copil englez, al unei familii bogate – pe nume Tudor – care dorea din tot sufletul venirea lui pe lume. Întreaga Anglie dorea același lucru. Poporul englez îl așteptase atât de mult și-și pusese atâta nădejde în nașterea lui, încât acum – că se născuse cu-adevărat – mulțimea aproape-și pierduse mințile de fericire. Oameni care nu se cunoscuseră niciodată acum se îmbrățișau, se sărutau și vărsau lacrimi de bucurie. Toată lumea era în sărbătoare: mărimile, ca și cei umili, bogații, ca și săracii, petrecură, dansară și cântară, se înduioșară și-așa o ținură strună, zile și nopți în șir. În timpul zilei își bucura ochii priveliștea Londrei, cu steagurile-i voioase fluturând la fiecare balcon și pe coama fiecărui acoperiș, și cu alaiurile strălucitoare, care cutreierau străzile. Noaptea era de asemeni o desfătare să privești orașul, cu focuri

mari, sărbătorești, aprinse la fiecare răspântie și cu mulțimea de oameni ce se bucurau în jurul lor.

În toată Anglia nu se mai vorbea de altceva decât despre noul-născut, Eduard Tudor, prinț de Wales, care dormea înfășat în scutece de mătase și atlas, fără să aibă habar de toată zarva și hărmălaia din jurul lui, fără să știe că semeții lorzi și trufașele lor doamne îl dădăcesc și veghează asupra-i și fără să-i pese câtuși de puțin de asta.

Dar nimeni nu sufla nici o vorbă despre celălalt prunc, Tom Canty, învelit în bieteale lui zdrențe – nimeni, în afară de familia de cerșetori al cărei trai tocmai îl tulburase cu venirea sa pe lume.